Lietas Nr. 82504000907
Lietas arhīva Nr. KA03-0024-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē, 2017.gada 23.janvārī

Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs, tiesnesis A.Vilmanis,
tiesneši I.Raciņš un J.Dimpers,
ar tiesas sēžu sekretāri L.Semjonovu, tulci E.Pipari,
piedaloties prokurorei N.Isajevai,
apsūdzētajam /pers. B/,
aizstāvei V.Kepentei,
atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā izskatīja iesniegto apsūdzētā /pers. B/ apelācijas sūdzību par Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2011.gada 1.jūnija spriedumu, ar kuru /pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un, piemērojot Krimināllikuma 49.pantu, sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) gadiem, konfiscējot mantu (naudu - 75 (septiņdesmit pieci) lati jeb 106,72 *euro,* 100 (viens simts) ASV dolāri, 305 (trīs simti pieci) *euro* un mobilo telefonu Samsung), un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Piespriestā brīvības atņemšanas soda termiņa izciešana skaitāma no aizturēšanas brīža, ieskaitot aizturēšanas laiku - 2007.gada 16.jūniju.

Sprieduma izpildes nodrošināšanai /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis - apcietinājums atstāts negrozīts.

Piedzīti no /pers. B/ valsts labā izdevumi par advokāta sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā 25 (divdesmit pieci) lati jeb 35,57 *euro* un procesuālie izdevumi 14 (četrpadsmit) lati jeb 19,92 *euro*, nosakot labprātīgai izpildei termiņu - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietā prokurora apelācijas protests nav iesniegts.

Latgales apgabaltiesā 2017.gada 23.janvārī Latgales tiesas apgabala prokuratūras prokurore N.Isajeva, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 461.pantu un 462.panta otro daļu, grozījā apsūdzētajam /pers. B/ izvirzīto apsūdzību no Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas, pamatojoties uz 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 5.punktu, uz Krimināllikuma 253.[1]panta pirmo un trešo daļu, bez kvalificējošās pazīmes - atkārtotība, un lūdza viņu atzīt par vainīgu un sodīt.

Pārbaudot un novērtējot pierādījumus krimināllietā, apelācijas instances tiesa

konstatēja

ar Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2011.gada 1.jūnija spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu un sodīts, ka viņš atkārtoti neatļauti iegādājās, glabāja un pārvadāja realizācijas nolūkā psihotropās vielas lielā apmērā un narkotisko vielu, kā arī realizēja psihotropās vielas lielā apmērā un narkotisko vielu, šādos apstākļos.

Laika periodā no 2006.gada decembra līdz 2007.gada 16.jūnijam /pers. B/, nolūkā lietot un realizēt psihotropās vielas - metamfetamīnu, MDMA, kas saskaņā ar likumu „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" un Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumiem Nr.847, ir sevišķi bīstamas, pielīdzinātas narkotiskām vielām, psihotropās vielas (I saraksts), un kanabisu (marihuānu), kas ir sevišķi bīstama narkotiskā viela (I saraksts), pie /pers. E/ iegādājās ne mazāk kā 47,1684 gramus metamfetamīnu saturošās vielas, ne mazāk kā 40 MDMA saturošas tabletes (2,8183 gramus) un ne mazāk kā 56,7191 gramus kanabisa (marihuānas). Iegādātās psihotropās vielas un narkotisko vielu /pers. B/ glabāja nolūkā realizēt un realizēja īrētajā dzīvoklī Nr./adrese/ un automašīnā Audi A6, valsts numura zīme /TL numurs/.

Un tā, 2006.gada decembrī, precīzs datums pirmstiesas procesā nav noskaidrots, Daugavpilī /pers. B/ iegādājās pie /pers. E/ ne mazāk kā 56,7191 gramus kanabisa (marihuānas), samaksājot par nopirkto marihuānu Ls400 jeb 569,15 *euro*. No iegādātā ne mazāk kā 3,3530 gramus kanabisa (marihuānas) /pers. B/ realizēja 2007.gada jūnija sākumā /pers. F/, saņemot maksu Ls9 jeb 12,81 *euro* par 1 gramu.

2007.gada martā, precīzs datums pirmstiesas procesā nav noskaidrots, Daugavpilī /pers. B/ iegādājās pie /pers. E/ ne mazāk kā 40 MDMA saturošās tabletes (2,8183 gramus MDMA), samaksājot par iegādātajām tabletēm Ls75 jeb 106,72 *euro*. Daļu no tām, ne mazāk kā 30 tabletes (2,0630 gramus MDMA) 2007.gada jūnija sākumā /pers. B/ realizēja /pers. F/, saņemot maksu Ls2,50 jeb 3,56 *euro* par vienu tableti.

2007.gada 5.-6.jūnijā Daugavpilī /pers. B/ iegādājas pie /pers. E/ ne mazāk kā 47,1684 gramus metamfetamīnu saturošās vielas (26,8886 gramus tīra metamfetamīna). Daļu no iegādātā, ne mazāk kā 29,7866 gramus metamfetamīnu saturošās vielas (16,9783 gramus tīra metamfetamīna), /pers. B/ 2007.gada 15.jūnijā realizēja /pers. F/, saņemot maksu Ls10 jeb 14,23 *euro* par 1 gramu.

Turklāt, /pers. B/ līdz 2007.gada 16.jūnijam īrētajā dzīvoklī Nr./adrese/ un automašīnā Audi A6, valsts numura zīme /TL numurs/, glabāja 17,3818 gramus metamfetamīnu saturošās vielas, 10 MDMA saturošās tabletes, 53,3661 gramus kanabisa (marihuānas), ko policijas darbinieki izņēma, veicot kratīšanu un apskati.

Saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2.pielikumu iegādāto, glabāto un realizēto psihotropo vielu apmērs - MDMA, sākot ar 1 gramu, bet metamfetamīna, sākot ar 10 gramiem, daudzumi atzīstami par lieliem.

Šādas /pers. B/darbības pirmās instances tiesa kvalificēja kā noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (1.sējums, 184.-188.lapa).

Apsūdzētais /pers. B/ apelācijas kārtībā pārsūdzēja Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2011.gada 1.jūnija spriedumu daļā par piespriesto pamatsodu (soda mēru), jo apsūdzētā ieskatā, tas ir tiesisks pamats tā atcelšanai juridisku iemeslu dēļ.

Savā sūdzībā apsūdzētais norāda, ka inkriminētais noziedzīgais nodarījums izdarīts laika posmā no 2006.gada decembra līdz 2007.gada 16.jūnijam. Noziedzīgs nodarījums kvalificēts pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas. Līdz 2013.gada 31.martam spēkā bija Krimināllikuma

253.[1]panta trešās daļas sankcija ar minimālo robežu no astoņiem gadiem. Attiecīgi, ņemot vērā atbildības mīkstinošo apstākļu kopumu, pamatojoties uz Krimināllikuma 49.pantu, sods bija noteikts vieglāks nekā likumā paredzētā soda minimālā robeža, tas ir, /pers. B/ bija sodīts ar brīvības atņemšanu uz sešiem gadiem. Kopš noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, tas ir, 2007.gada 17.jūnija /pers. B/ netika saukts pie kriminālatbildības un administratīvās atbildības.

2013.gada 1.aprīlī stājās spēkā Krimināllikuma grozījumi un par noziedzīgu nodarījumu, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas, soda sankcijas minimālā robeža pazemināta līdz pieciem gadiem, astoņu gadu vietā.

Turklāt, kā izriet no Pārejas noteikumu 6.punkta, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Tādējādi, ņemot vērā Krimināllikuma 5.pantā paredzēto Krimināllikuma normas piemērošanu ar atpakaļejošu spēku, ja spēkā esoša Krimināllikuma norma mīkstina sodu un tas ir /pers. B/ labvēlīgs, kā arī Pārejas noteikumu 6.punktā norādīto, /pers. B/ skatījumā ir tiesisks pamats pārsūdzēt spriedumu daļā par soda mēru. Ņemot vērā 2013.gada 1.aprīļa Krimināllikuma grozījumus un samērīgumu atbilstoši mūsu dienu situācijai, ir pamats mīkstināt piespriesto pamatsodu, samazinot to, piemērojot arī Kriminālprocesa likuma (iespējams, domāts – Krimināllikuma) 49.pantu, jo minimālā robeža par noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas ir 5 gadi.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, pamatojoties uz Krimināllikuma 5.pantu, Pārejas noteikumu 6.punktu, Kriminālprocesa likuma 465.panta otro daļu, 550.panta pirmo daļu, 551.-552.pantu, /pers. B/ lūdz Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2011.gada 1.jūnija spriedumu atcelt daļā par pamatsodu, taisot šajā daļā jaunu nolēmumu (1.sējums, lietas 213.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ iesniegto sūdzību ar tajā ietvertajiem argumentiem un lūgumu uzturēja un lūdza to apmierināt.

Apsūdzētā /pers. B/ aizstāve V.Kepente pievienojās sava aizstāvamā apelācijas sūdzībai un lūdza to apmierināt.

Prokurore N.Isajeva atzina apsūdzētā /pers. B/ apelācijas sūdzību par pamatotu.

Tiesas izmeklēšanas laikā prokurore N.Isajeva, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 461.pantu, 462.panta otro daļu, apsūdzētajam /pers. B/ grozīja apsūdzību saskaņā ar 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 5.punktu uz Krimināllikuma 253.[1]panta pirmo daļu (viens atsevišķs noziedzīgs nodarījums) un Krimināllikuma 253.[1]panta trešo daļu (divi atsevišķi noziedzīgi nodarījumi), bez kvalificējošās pazīmes - atkārtotība.

Apsūdzētajam/pers. B/ uzturēja apsūdzību, inkriminējot viņam noziedzīgus nodarījumus šādā redakcijā:

2006.gada decembrī (precīzu datumu noskaidrot neizdevās) Daugavpilī /pers. B/, nolūkā lietot un realizēt narkotisko vielu, iegādājās pie /pers. E/, personas kods /personas kods/, ne mazāk kā 56,7191 gramus kanabisa (marihuānas), kas ir sevišķi bīstama narkotiska viela (Saraksts Nr.1), samaksājot par nopirkto marihuānu Ls400 jeb 554,90 *euro*. Iegādāto narkotisko vielu /pers. B/ līdz 2007.gada 16.jūnijam glabāja un realizēja īrētajā dzīvoklī Nr./adrese/ un automašīnā „Audi A6", valsts numura zīme /TL numurs/.

Ne mazāk kā 3,3530 gramus kanabisa (marihuānas) no šīs partijas /pers. B/ 2006.gada decembra un 2007.gada janvāra laikā realizēja /pers. F/, personas kods /personas kods/, saņemot no viņa maksu Ls9 jeb 12,36 *euro* par vienu gramu, bet atlikušos 53,3661 gramus turpināja glabāt.

Tādējādi ar savām darbībām /pers. B/ neatļauti iegādājās, glabāja un pārvadāja realizācijas nolūkā, kā arī realizēja narkotisko vielu, tas ir, izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā (2002.gada 17.oktobra likuma redakcijā).

2007.gada martā (precīzu datumu noskaidrot neizdevās) Daugavpilī /pers. B/, nolūkā lietot un realizēt psihotropo vielu, iegādājās pie /pers. E/, personas kods /personas kods/, ne mazāk kā 40 MDMA saturošās tabletes (2,8183 grami tīra MDMA), kas ir sevišķi bīstama, pielīdzināta narkotiskām vielām, psihotropā viela (Saraksts Nr.1), samaksājot par iegādātām tabletēm Ls75 jeb 103,02 *euro*. Iegādātās tabletes /pers. B/ līdz 2007.gada 16.jūnijam glabāja un realizēja īrētajā dzīvoklī Nr./adrese/ un automašīnā „Audi A6", valsts numura zīme /TL numurs/.

2007.gada jūnija sākumā ne mazāk kā 30 tabletes (2,0630 grami tīra MDMA) /pers. B/ realizēja /pers. F/, personas kods /personas kods/, saņemot maksu Ls2,50 jeb 3,43 *euro* apmērā par 1 tableti, bet 10 MDMA saturošās tabletes turpināja glabāt.

Saskaņā ar 2004.gada 24.oktobra likumu „Par Krimināllikuma spēkā stāšanas un piemērošanas kārtību" 2.pielikumu iegādāto, glabāto un realizēto MDMA apmērs, sākot ar 1 gramu, atzīstams par lielu.

Tādējādi ar savām darbībām /pers. B/ neatļauti iegādājās, glabāja un pārvadāja realizācijas nolūkā, kā arī realizēja psihotropo vielu lielā apmērā, tas ir, izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (2002.gada 17.oktobra likuma redakcijā).

2007.gada 5.-6.jūnijā Daugavpilī /pers. B/, nolūkā lietot un realizēt psihotropo vielu, iegādājās pie /pers. E/, personas kods /personas kods/, ne mazāk kā 47,1684 gramus metamfetamīna saturošās vielas (26,8886 gramus tīra metamfetamīna), kas ir sevišķi bīstama, pielīdzināta narkotiskām vielām, psihotropā viela (Saraksts Nr.1). Iegādāto psihotropo vielu /pers. B/ līdz 2007.gada 16.jūnijam glabāja un realizēja īrētajā dzīvoklī Nr./adrese/ un automašīnā „Audi A6", valsts numura zīme /TL numurs/.

Daļu no iegādātā, ne mazāk kā 29,7866 gramus metamfetamīnu saturošās vielas (16,9783 gramus tīra metamfetamīna) /pers. B/ 2007.gada 15.jūnijā realizēja /pers. F/, personas kods /personas kods/, saņemot maksu Ls10 jeb 13,87 *euro* apmērā par 1 gramu, bet atlikušos 17,3818 gramus metamfetamīnu saturošās vielas turpināja glabāt.

Saskaņā ar 2004.gada 24.oktobra likumu „Par Krimināllikuma spēkā stāšanas un piemērošanas kārtību" 2.pielikumu iegādātā, glabātā un realizētā metamfetamīna apmērs, sākot ar 10 gramiem, atzīstams par lielu.

Tādējādi ar savām darbībām /pers. B/ neatļauti iegādājās, glabāja un pārvadāja realizācijas nolūkā, kā arī realizēja psihotropo vielu lielā apmērā, tas ir, izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (2002.gada 17.oktobra likuma redakcijā) (2.sējums, lietas 1.lapa).

Apsūdzētais/pers. B/, saņemot jauno, grozīto apsūdzību, savu vainu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā un trešajā daļā, atzina pilnībā, sniegt paskaidrojumus, atbildēt uz jautājumiem atteicās.

Noklausījusies apsūdzētā, viņa aizstāves un prokurores viedokļus, pārbaudījusi lietā iegūtos pierādījumus, Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ apelācijas sūdzība ir pamatota, tamdēļ apmierināma, savukārt Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2011.gada 1.jūnija spriedums daļā par /pers. B/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu par Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir atceļams un šajā daļā taisāms jauns spriedums.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.panta otro daļu spriedumam jābūt tiesiskam un pamatotam. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512.panta pirmo daļu tiesa, taisot spriedumu, pamatojas uz materiālo un procesuālo tiesību normām.

Krimināllikuma 1.panta pirmā daļa noteic, ka pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta otro daļu to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Kriminālprocesa likuma 129.pants nosaka, ka pierādījumi ir attiecināmi uz konkrētu kriminālprocesu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina kriminālprocesā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību.

Atkārtoti pārbaudījusi kriminālprocesa materiālus, apelācijas instances tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti šādi pierādījumi:

Pratināts pirmstiesas procesā kā aizdomās turētais un apsūdzētais /pers. B/ sevi par vainīgu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un paskaidroja, ka realizēt narkotiskās un psihotropās vielas viņam piedāvāja /pers. E/, ar kuru kopā strādāja taksometru firmā. /pers. E/ arī piegādāja šīs vielas turpmākai realizācijai. Amfetamīnu /pers. E/ realizēja viņam partijās pa 100, 500 gramiem, marihuānu pa 50, 100 gramiem, ekstāzi dažādos daudzumos - 50, 100, 500 tabletes. Pēdējo reizi, kaut kur 5.-6.jūnijā viņš iegādājās pie /pers. E/ amfetamīnu par Ls1800 jeb 2561,17 *euro*, daļu no tā realizēja, pārējo izņēma policijas darbinieki. Viņš realizēja narkotikas puisim vārdā Jans, 15.jūnijā iedeva Janam apmēram 20 gramus amfetamīna (1.sējums, lietas 41.-42., 65.-66., 82.-84., 107.lapa).

Liecinieks /pers. I/ pirmās instances tiesā liecināja, ka, veicot operatīvās darbības, tika noskaidrots, ka narkotikas realizācijai /pers. F/ saņēma no /pers. B/. 2007.gadā pēc /pers. F/ aizturēšanas, tās pašas dienas vakarā tika aizturēts arī /pers. B/. Aizturēšanas laikā pie /pers. B/ dokumentu somiņā bija atrastas dažādu veidu narkotikas - amfetamīns, marihuāna, svarā ne vairāk kā 30-40 grami. Veicot kratīšanu, /pers. B/ dzīvesvietā tika atrastas un izņemtas narkotiskas vielas. Atrodoties Īslaicīgas aizturēšanas vietā, /pers. B/ izteica vēlēšanos labprātīgi izsniegt pie viņa garāžā esošos apmēram 400 gramu amfetamīna, kā arī palīdzēt aizturēt to cilvēku, no kura viņš vielas iegādājās. Rezultātā tika aizturēts /pers. E/, no kura narkotikas iegādājās /pers. B/ (1.sējums, lietas 180.-181.lapa).

Liecinieces/pers. K/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības pirmās instances tiesā tika pārbaudītas Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punkta kārtībā. Lieciniece liecināja, ka viņas vīram bija tāds paziņa kā /pers. F/ un šis cilvēks 15.jūnijā atnāca uz dzīvokli, atdeva somu, kas iekšā atradās, nezina (1.sējums, lietas 86.lapa).

Ar pirmstiesas procesā nostiprinātajiem un pirmās instances tiesā pārbaudītajiem un izvērtētajiem rakstveida pierādījumiem:

Ar dzīvokļa Nr./adrese/ kratīšanas protokolu un izņemto mantu apskates protokolu konstatēts, ka /pers. B/ dzīvoklī tika izņemta cigarešu paciņa „Bond", kurā atradās 20 polimēra materiāla maisiņi ar baltu pulverveida vielu, apaļa metāla kārbiņa, kurā atradās zaļganbrūnas krāsas augu valsts izcelsmes viela, cigarešu paciņa „Bond", kurā atradās 19 polimēra materiāla maisiņi ar baltu pulverveida vielu, trīs polimēra materiāla maisiņi ar zaļganbrūnas krāsas augu valsts izcelsmes vielu, polimēra materiāla maisiņš ar 7 rozā krāsas tabletēm, polimēra materiāla maisiņš ar rozā krāsas tabletes fragmentiem, polimēra materiāla maisiņš ar baltas krāsas tabletes fragmentiem (1.sējums, lietas 36.-37., 48.-50.lapa).

Ar automašīnas Audi A6, valsts numura zīme /TL numurs/, apskates protokolu konstatēts, ka automašīnas salonā zem stūres uz paneļa atrasts un izņemts polimēra materiāla maisiņš ar trim rozā krāsas tabletēm (1.sējums, lietas 39.lapa).

Ar psihotropo un narkotisko vielu ekspertīzes atzinumu apstiprināts, ka kratīšanas laikā /pers. B/ dzīvesvietā un viņa automašīnas apskates laikā izņemtie un ekspertīzei iesniegtie: 51,6653 grami un 1,7008 grami izžāvētas, sasmalcinātas un daļēji sapresētas zaļganbrūnas krāsas augu valsts izcelsmes vielas ir aizliegta, sevišķi bīstama narkotiskā viela (I saraksts) - kanabiss (marihuāna); baltas krāsas pulverveida viela maisiņos ir aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināta psihotropā viela (I saraksts) - metamfetamīns ar neitrālo balastvielu piejaukumu; 10 rozā krāsas apaļas formas tabletes ir aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināta psihotropā viela (I saraksts) - MDMA ar neitrālo balastvielu piejaukumu. Izņemtās 10 MDMA saturošās tabletes satur 21% jeb 0,7553 gramus MDMA. Izņemtā MDMA saturošā viela satur 0,8316 gramus MDMA (1.sējums, lietas 55.-62.lapa).

Pie tam saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 125.panta pirmās daļas otro punktu bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāmi apstākļi, ja vien kriminālprocesa gaitā netiek pierādīts pretējais (fakta legālā prezumpcija) - ar spēkā stājušos tiesas spriedumu citā kriminālprocesā konstatētie fakti, un tieši, ar Latgales apgabaltiesas 2007.gada 16.novembra un 2008.gada 25.novembra spriedumos konstatēto par 3,3530 gramu kanabisa (marihuānas), 30 MDMA saturošu tablešu un 29,7866 gramus metamfetamīna saturošās vielas jeb 16,9783 gramus tīra metamfetamīna realizāciju /pers. F/, kā arī par ne mazāk kā 56,7191 gramu kanabisa (marihuānas), 40 MDMA saturošu tablešu un 47,1684 gramus metamfetamīna saturošās vielas iegādāšanos no /pers. E/ laika periodā no 2006.gada decembra līdz 2007.gada 16.jūnijam (1.sējums, lietas 172.-176., 177.-178.lapa).

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka valsts apsūdzības savāktie pierādījumi ir ticami, jo tie apstiprina cits citu un kopumā nepārprotami atspoguļo faktus, kas attiecināmi uz apstākļiem pirms un pēc nozieguma izdarīšanas.

/pers. B/ ir atzīstams par vainīgu uzturētajā apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma (izdarīts 2006.gada decembrī) izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā (2002.gada 17.oktobra likuma redakcijā).

Turklāt, /pers. B/ ir atzīstams par vainīgu uzturētajā apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma (izdarīts 2007.gada martā) izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (2002.gada 17.oktobra likuma redakcijā). /pers. B/ ir atzīstams par vainīgu uzturētajā apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma (izdarīts 2007.gada 5.-6.jūnijā) izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (2002.gada 17.oktobra likuma redakcijā).

Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija, novērtējot pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, konstatē, ka apsūdzētais /pers. B/ atzīstams par vainīgu un ir sodāms par šādiem viņam inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

2006.gada decembrī (precīzs datums nav noskaidrots) Daugavpilī /pers. B/, nolūkā lietot un realizēt narkotisko vielu, iegādājās pie /pers. E/, personas kods /personas kods/, ne mazāk kā 56,7191 gramus kanabisa (marihuānas), kas ir sevišķi bīstama narkotiska viela (Saraksts Nr.1), samaksājot par nopirkto marihuānu Ls400 jeb 554,90 *euro*. Iegādāto narkotisko vielu /pers. B/ līdz 2007.gada 16.jūnijam glabāja un realizēja īrētajā dzīvoklī Nr./adrese/ un automašīnā „Audi A6", valsts numura zīme /TL numurs/.

Ne mazāk kā 3,3530 gramus kanabisa (marihuānas) no šīs partijas /pers. B/ 2006.gada decembra un 2007.gada janvāra laikā realizēja /pers. F/, personas kods /personas kods/, saņemot no viņa maksu Ls9 jeb 12,36 *euro* par vienu gramu, bet atlikušos 53,3661 gramus turpināja glabāt.

Ar savām darbībām /pers. B/ neatļauti iegādājās, glabāja un pārvadāja realizācijas nolūkā, kā arī realizēja narkotisko vielu, tas ir, izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā (2002.gada 17.oktobra likuma redakcijā).

2007.gada martā (precīzs datums nav noskaidrots) Daugavpilī /pers. B/, nolūkā lietot un realizēt psihotropo vielu, iegādājās pie /pers. E/, personas

kods /personas kods/, ne mazāk kā 40 MDMA saturošās tabletes (2,8183 grami tīra MDMA), kas ir sevišķi bīstama, pielīdzināta narkotiskām vielām, psihotropā viela (Saraksts Nr.1), samaksājot par iegādātām tabletēm Ls75 jeb 103,02 *euro*. Iegādātās tabletes /pers. B/ līdz 2007.gada 16.jūnijam glabāja un realizēja īrētajā dzīvoklī Nr./adrese/ un automašīnā „Audi A6", valsts numura zīme /TL numurs/.

2007.gada jūnija sākumā ne mazāk kā 30 tabletes (2,0630 grami tīra MDMA) /pers. B/ realizēja /pers. F/, personas kods /personas kods/, saņemot maksu Ls2,50 jeb 3,43 *euro* apmērā par 1 tableti, bet 10 MDMA saturošās tabletes turpināja glabāt.

Saskaņā ar 2004.gada 24.oktobra likumu „Par Krimināllikuma spēkā stāšanas un piemērošanas kārtību" 2.pielikumu iegādāto, glabāto un realizēto MDMA apmērs, sākot ar 1 gramu, atzīstams par lielu.

Ar savām darbībām /pers. B/ neatļauti iegādājās, glabāja un pārvadāja realizācijas nolūkā, kā arī realizēja psihotropo vielu lielā apmērā, tas ir, izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (2002.gada 17.oktobra likuma redakcijā).

2007.gada 5.-6.jūnijā Daugavpilī /pers. B/, nolūkā lietot un realizēt psihotropo vielu, iegādājās pie /pers. E/, personas kods /personas kods/, ne mazāk kā 47,1684 gramus metamfetamīna saturošās vielas (26,8886 gramus tīra metamfetamīna), kas ir sevišķi bīstama, pielīdzināta narkotiskām vielām, psihotropā viela (Saraksts Nr.1). Iegādāto psihotropo vielu /pers. B/ līdz 2007.gada 16.jūnijam glabāja un realizēja īrētajā dzīvoklī Nr./adrese/ un automašīnā „Audi A6", valsts numura zīme /TL numurs/.

Daļu no iegādātā, ne mazāk kā 29,7866 gramus metamfetamīnu saturošās vielas (16,9783 gramus tīra metamfetamīna) /pers. B/ 2007.gada 15.jūnijā realizēja /pers. F/, personas kods /personas kods/, saņemot maksu Ls10 jeb 13,87 *euro* apmērā par 1 gramu, bet atlikušos 17,3818 gramus metamfetamīnu saturošās vielas turpināja glabāt.

Saskaņā ar 2004.gada 24.oktobra likumu „Par Krimināllikuma spēkā stāšanas un piemērošanas kārtību" 2.pielikumu iegādātā, glabātā un realizētā metamfetamīna apmērs, sākot ar 10 gramiem, atzīstams par lielu.

Ar savām darbībām /pers. B/ neatļauti iegādājās, glabāja un pārvadāja realizācijas nolūkā, kā arī realizēja psihotropo vielu lielā apmērā, tas ir, izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (2002.gada 17.oktobra likuma redakcijā).

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. B/ noziedzīgo darbību juridiskās kvalifikācijas atbilstoši Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajai un trešajai daļai atbilst inkriminēto noziedzīgo nodarījumu aprakstam.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, apelācijas instances tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

/pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā un trešajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto un piekto daļu klasificējami kā viens smags un divi sevišķi smagi noziegumi.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2. un 3.punktu apelācijas instances tiesa uzskata par pamatotu atzīt par apsūdzētā atbildību mīkstinošiem apstākļiem to, ka /pers. B/ aktīvi veicinājis noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu, kā arī sekmējis citas personas nozieguma atklāšanu. Pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta otro daļu, uzskata par pamatotu atzīt par apsūdzētā atbildību mīkstinošiem apstākļiem to, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzina savu vainu un nožēloja izdarīto, labprātīgi paziņoja par psihotropo vielu glabāšanu un tās nodeva. Apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinoši apstākļi netiek konstatēti.

/pers. B/ agrāk kriminālsodīts, sodāmība dzēsta, ziņu par atrašanos psihonarkoloģiskā kabineta uzskaitē nav, no iepriekšējās darba vietas tiek raksturots pozitīvi (1.sējums, lietas 113., 114., 115., 234.-236.lapa).

Ņemot vērā izdarīto noziedzīgo darbību raksturu, noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas apstākļus, noziedzīgo darbību rezultātā iestājušās sekas - realizējot psihotropas un narkotiskas vielas, nodarīja kaitējumu personu veselībai, arī apsūdzētā personību, ģimenes stāvokli, pārējos atbildību ietekmējošos apstākļus, Krimināllietu tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzētajam /pers. B/ nosakāms iepriekš minēto pantu sankcijās paredzētais brīvības atņemšanas sods, piemērojot papildsodus - policijas kontroli un mantas konfiskāciju.

Krimināllikuma 49.panta pirmā daļa noteic, ka, ja tiesa ievērojot vairākus vainīgā atbildību mīkstinošos apstākļus un vainīgā personību, atzīst par nepieciešamu noteikt viņam sodu, kas ir zemāks par minimālo robežu, kāda par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēta likumā, vai atzīst par nepieciešamu noteikt citu, vieglāka soda veidu, tā var sodu attiecīgi mīkstināt, spriedumā obligāti norādot šāda nolēmuma motīvus.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā, ievērojot vairākus atbildību mīkstinošos apstākļus, atbildību pastiprinošo apstākļu neesamību, apsūdzētā /pers. B/ attieksmi pret savu rīcību, soda mērķi, nodarījuma un soda samērības principu, ņemot vērā viņa sadarbību ar policijas darbiniekiem speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanā, par izdarīto noziegumu piespriežams brīvības atņemšanas sods, piemērojot Krimināllikuma 49.panta pirmo daļu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu /pers. B/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības galīgais sods nosakāms, daļēji saskaitot piespriestos pamatsodus, kā arī piespriežot papildsodus - mantas konfiskāciju un policijas kontroli, tādējādi izmantojot vienu no labvēlīgākajiem sodu saskaitīšanas principiem, ievērojot ne vien apsūdzētā /pers. B/ personību, bet arī visus lietā noskaidrotos apstākļus kopumā.

Apelācijas instances tiesa, nosakot apsūdzētajam /pers. B/ sodu, ievēro tiesas judikatūrā (LR Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 12.janvāra lēmums lietā Nr.SKK-6/2015) pausto atziņu par 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4. un 5.punkta piemērošanas nosacījumu ievērošanu.

Tas ir, 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punkta nosacījumus, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas, kā arī pārejas noteikumu 5.punkta nosacījumus, ka personas, kuras līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai izdarījušas noziedzīgus nodarījumus, kas kvalificējami kā noziedzīgu nodarījumu atkārtotība, saucamas pie krimināltbildības un sodāmas par katru noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā, bez kvalificējošās pazīmes – atkārtotība. Šādos gadījumos, nosakot sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.pantu pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas, maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par atkārtoti izdarītu noziedzīgu nodarījumu bija paredzēts noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Tādējādi, nodrošinot apsūdzētajam /pers. B/ Krimināllikuma 5.panta otrajā daļā noteikto, ka likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās, kā arī uz personu, kura izcieš sodu vai izcietusi sodu, bet kurai saglabājusies sodāmība.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis –apcietinājums atstājams negrozīts, jo nav zudis vai mainījies šī drošības līdzekļa piemērošanas pamats, nav mainījušies tā piemērošanas nosacījumi, kā arī nav noskaidroti citi apstākļi, kas noteica drošības līdzekļa izvēli.

Pārējā daļā Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2011.gada 1.jūnija spriedums kā tiesisks un pamatots ir atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Krimināprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atcelt Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2011.gada 1.jūnija spriedumu daļā par /pers. B/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu par Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un atceltajā daļā taisīt jaunu nolēmumu.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (izdarīts 2006.gada decembrī) un sodīt viņu, piemērojot Krimināllikuma 49.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (izdarīts 2007.gada martā) un sodīt viņu, piemērojot Krimināllikuma 49.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (izdarīts 2007.gada 5.-6.jūnijā) un sodīt viņu, piemērojot Krimināllikuma 49.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 (trim) gadiem, konfiscējot mantu (naudu - 75 (septiņdesmit pieci) lati jeb 106,72 *euro,* 100 (viens simts) ASV dolāri, 305 (trīs simti pieci) *euro* un mobilo telefonu Samsung), un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu /pers. B/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos pamatsodus, noteikt galīgo sodu - brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem, konfiscējot mantu (naudu - 75 (septiņdesmit pieci) lati jeb 106,72 *euro,* 100 (viens simts) ASV dolāri, 305 (trīs simti pieci) *euro* un mobilo telefonu Samsung), un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Piespriestā brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņa sākumu skaitīt no 2016.gada 14.septembra, ieskaitot /pers. B/ aizturēšanas laiku - 2007.gada 16.jūniju.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli - apcietinājumu atstāt negrozītu līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Pārējā daļā Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2011.gada 1.jūnija spriedumu atstāt negrozītu.

Pilns tiesas nolēmuma teksts tiesas kancelejā būs pieejams 2017.gada 7.februārī.

Apelācijas instances tiesas nolēmumu var pārsūdzēt un noprotestēt 10 dienu laikā Augstākajā tiesā par Krimināprocesa likuma 574.-575.pantā noteiktajiem kasācijas iemesliem, kasācijas sūdzību un protestu iesniedzot Latgales apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs (tiesnesis) A.Vilmanis

Tiesneši I.Raciņš

J.Dimpers